

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/142/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117202111
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7117202111.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu S. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., X. XXXX/XX, zastúpeného Prof. JUDr. Jánom Klučkom CSc., advokátom, Košice, Ku Potoku 4, proti žalovanému U. C.F. G., nar. X.X.XXXX, bytom S. E. K., S. XX, zastúpenému JUDr. Štefanom Kamenickým, advokátom, Spišská Nová Ves, Hviezdoslavova 7, o zaplatenie 2.485,00 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 7C/27/2017-67 z 15.11.2017 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom žalobu žalobcu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca od žalovaného domáhal zaplatenia sumy 2.485,00 eur tvrdiac, že túto mu dňa 13.4.2016 poslal omylom a žalovaný bezdôvodné obohatenie odmieta vydať. Poukázal na to, že proti platobnému rozkazu zo dňa 9.2.2017 žalovaný podal odpor a namietal, že sumu 2.485,00 eur mu na jeho účet poukázal žalobca opodstatnene a nešlo o omyl, ale o vrátenie peňazí. Zrekapituloval podstatný obsah vyjadrení strán, ako aj prednesov ich zástupcov a popísal tiež zistenia vyplývajúce z výsluchu svedka I. I.. Uviedol, že žalovaného vypočul z dôvodu hospodárnosti mimo pojednávania a to dňa 7.11.2017 a z tejto výpovede mu vyplynulo, že žalovaný celú žalobu pokladá za nezmyselnú, keďže žalobca mu iba vracal predtým požičané peniaze. Uviedol tiež, že na pojednávaní dňa 15.11.2017 právny zástupca žalovaného predložil písomný doklad o mailovej komunikácii medzi žalobcom a žalovaným, v zmysle ktorej dňa 13.4.2016 žalovaného mailovou poštou oslovil I. I. a jej predmetom okrem iného bol aj prevod sumy 2.485,00 eur. Právne vec posúdil podľa § 45 ods. 1, 2, § 49a a § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a žalobu ako nedôvodnú zamietol. Nebolo totiž preukázané, aby žalobca dňa 13.4.2016 poukázal na účet žalovaného sumu 2.485,00 eur omylom a práve naopak svedok I. I. logicky a zrozumiteľne vysvetlil, z akého dôvodu došlo v tento deň k prevodu peňazí z účtu žalobcu na účet žalovaného. Sám žalobca výpoveď tohto svedka potvrdil a bol prítomný pri tom, keď pán I. telefonicky oslovil žalovaného a potom aj mailom a tento svedok previedol z účtu žalovaného na účet žalobcu 2.485,00 eur a to pri manipulácii s osobným počítačom žalobcu pre účely transakcií vykonávaných spoločnosťou D. J. a tejto transakcii veľmi dobre porozumel. Sám žalobca dobrovoľne umožnil svedkovi I. vykonávať pohyby na jeho účte a tak jeho tvrdenia o poukázaní peňazí omylom sú účelové a tendenčné. Nakoľko z dokazovania nevyplývalo, aby žalobca previedol žalovanú sumu z jeho účtu na účet žalovaného omylom, úkon zo dňa 13.4.2016 nemožno považovať za neplatný a žalobca nemá nárok na vydanie plnenia od žalovaného v zmysle ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uviedol tiež, že dôkaz predložený žalobcom na poslednom pojednávaní - výpis, resp. história operácií z účtu S. E. - D. považoval za prostriedok procesnej obrany, ktorý žalovaná strana nepredložila včas a preto na takýto dôkaz neprihliadal. Úspešnému žalovanému v súlade s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 C.s.p. priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, použivúc pritom odvolacie dôvody upravené v § 365 ods. 1 písm. d/, e/ a f/ C.s.p.. Bol toho názoru, že rozhodnutím prvostupňového súdu došlo k porušeniu jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a tiež k porušeniu princípu rovnosti zbraní účastníkov konania. Tento princíp vyžaduje, aby každá strana mala rovnakú možnosť predkladať a navrhovať dôkazy na svoje tvrdenia, alebo na svoju obhajobu. Namietal, že prvostupňový súd na poslednom pojednávaní konanom dňa 15.11.2017 nepripustil dôkaz - výpis z jeho D. účtu, respektíve históriu operácie s odôvodnením, že nebol predložený včas, hoci na tom istom pojednávaní pripustil predkladanie dôkazov aj zo strany žalovaného a tieto bez akéhokoľvek obmedzenia prijal a vykonal a nebola tak zachovaná rovnosť zbraní, ktorá musí byť rešpektovaná aj v zmysle rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, z ktorých vybrané časti aj citoval. Porušenie kontradiktórnosti konania prvostupňovým súdom videl aj v tom, že mu nebolo umožnené zúčastniť sa výsluchu žalovaného a bola mu tak odňatá možnosť priamo sa k tvrdeniam protistrany vyjadrovať a konfrontovať ju otázkami. Konajúci súd totiž umožnil realizovať výsluch žalovaného na žiadosť jeho právneho zástupcu mimo pojednávania a o tejto skutočnosti ho vopred neinformoval. Pritom výsluch žalovaného na pojednávaní považoval za veľmi podstatný pre konanie a neustále súd žiadal, aby prostredníctvom právneho zástupcu zabezpečil účasť žalovaného na pojednávaní a súdu nič nebránilo, aby ho o termíne a čase výsluchu informoval emailom alebo telefonicky a to v dostatočnom časovom predstihu. Vytkol tiež napadnutému rozsudku nedostatočné odôvodnenie, ktoré sa nevyvsporiadalo s jeho podstatnými tvrdeniami a námietkou, že medzi ním a žalovaným neexistoval žiaden právny vzťah. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania, keď prvostupňový súd aj nedostatočne a neúplne zistil skutkový stav.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Vytkol podanej žalobe, že táto neobsahovala pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, ako ani označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobca v nej neopísal skutok v takom rozsahu, ktorý by umožňoval jeho jednoznačnú individualizáciu a nevymedzil primerane predmet konania po skutkovej stránke. To, akým spôsobom sa súd vysporiadal s dôkazom predkladaným žalobcom, ktorým tento disponoval ešte pred podaním žaloby, a teda pred 6.2.2017 nemá absolútne nijaký význam pre rozhodnutie vo veci samej a nijakým spôsobom neovplyvnilo kontradiktórnosť procesu. Súd prvej inštancie podľa neho hodnotil každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a prihliadal na všetko, čo vyšlo počas konania najavo a súčasne jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán.

5. Žalobca vo vyjadrení k stanovisku žalovaného opätovne navrhol napadnutý rozsudok zrušiť v celom rozsahu a trval na tom, že konaním súdu došlo k porušeniu princípu rovnosti zbraní účastníkov konania a upozornil, že aj samotný žalovaný predložil na poslednom pojednávaní viacero listinných dôkazov, ktoré vedel predložiť už skôr a súd tieto dôkazy akceptoval.

6. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. 385 ods. 1 C.s.p. prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 C.s.p. (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní) a § 379 C.s.p., spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, preto rozsudok vrátane výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Žalobca podal odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, e/ a f/ C.s.p., t.j., že súd nepravým procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

8. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p. je naplnený v prípade ak dôjde k vadám konania alebo aj vadám rozhodnutia v dôsledku ktorých súd nesprávnym procesným postupom znemožnil

strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihladenia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký procesný postup súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu Civilným sporovým poriadkom za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť najmä procesným postupom súdu, ktorý rozhodnutiu predchádza. Zároveň podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom, môže dôjsť nielen procesným postupom súdu tak ako je to vyššie uvedené, ale aj rozhodnutím samotným a to v prípade, ak rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

9. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p. je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne vyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 C.s.p. alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, 193 a 205 C.s.p., pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

10. Uvedené odvolacie dôvody bolo v tomto prípade naplnené.

11. Odvolací súd ako dôvodnú vyhodnotil námietku žalobcu, že konajúci súd porušil zásadu kontradiktórnosti konania, keďže mu neumožnil zúčastniť sa výsluchu žalovaného, neumožnil mu klásť žalovanému otázky a takto ho priamo konfrontovať.

12. Z obsahu spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie na pojednávanie nariadené na termín 15.11.2017 predvolal aj žalovaného a tento predvolanie prevzal 7.11.2017. Podaním ešte z 3.11.2017 pritom žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu požiadal o odročenie pojednávania na iný deň, alebo aspoň na inú hodinu dňa 15.11.2017 a to pre kolíziu s iným pojednávaním, na ktorom sa musel zúčastniť jeho právny zástupca. Reagujúc na žiadosť žalovaného, súd prvej inštancie termín pojednávania nariadeného na 15.11.2017 preložil na čas 13,45 hod.. Dňa 7.11.2017 súd prvej inštancie na žiadosť právneho zástupcu žalovaného pristúpil k jeho výsluchu a to mimo pojednávania z dôvodu, že tento sa dňa 15.11.2017 mal zdržiavať mimo územia Slovenskej republiky.

13. Je zrejmé, že žalobca a ani jeho právny zástupca o termíne výsluchu žalovaného informovaní neboli. Na nasledujúcom pojednávaní 15.11.2017 zástupkyňa žalobcu navrhla, aby žalovaný bol opakovane vypočutý a mohli mu tak klásť otázky, čo však konajúci súd neakceptoval, na tomto pojednávaní dokazovanie ukončil a spor rozhodol. Podľa odôvodnenia rozsudku pritom veľkú časť skutkových záverov súd prvej inštancie urobil práve na základe výsluchu žalovaného.

14. Pri posudzovaní uvedenej námietky odvolací súd poukazuje na to, že aj keď Civilný sporový poriadok upravuje postup súdu a strán sporu (účastníkov) v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov a právnu úpravou občianskeho sporového konania dbá o to, aby rozhodnutie súdu bolo vecne správne a spravodlivé,

nemôže zabezpečiť, že každé konanie bude v plnom rozsahu (v každom momente konania) zodpovedať jeho ustanoveniam a že súdmi bude vždy rozhodnuté iba správne. Ústava neupravuje, aké dôsledky majú jednotlivé procesné nesprávnosti, ku ktorým v praxi dochádza v konaní pred súdmi, ani nestanovuje predpoklady ich možnej nápravy v opravnom konaní. Bližšiu úpravu ústavne garantovaného práva na súdnu ochranu obsahuje Civilný sporový poriadok, ktorý predpokladá aj možnosť vzniku určitých procesných pochybení súdu v občianskom sporovom konaní, a v nadväznosti na podstatu, význam a procesné dôsledky týchto pochybení upravuje aj predpoklady a podmienky, za ktorých možno napríklad v dovolacom konaní napraviť procesné nesprávnosti konania na súdoch nižších stupňov. Niektoré procesné vady sami o sebe považuje za okolnosť zakladajúcu prípustnosť odvolania a zároveň tiež za prípustný dovolací dôvod. A niektoré ďalšie procesné vady konania nedosahujúce stupeň závažnosti uvedených procesných väd považuje za relevantný odvolací dôvod, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

15. So zreteľom na právne závery ústavného súdu zaujaté v niektorých jeho nálezoch (viď napr. II. ÚS 261/06) treba dodať, že je vždy vecou individuálneho posúdenia v každom jednotlivom prípade, aké dôsledky majú tie procesné nedostatky, ku ktorým prípadne došlo v občianskom sporovom konaní v postupe súdov. Pri zvažovaní dôsledkov zistených procesných nesprávností treba mať vždy na zreteli materiálne hľadisko, tzn. reálny dopad namietaného postupu súdu na procesnú situáciu účastníkov.

16. Zároveň odvolací súd vychádzal aj zo zásady, v zmysle ktorej konanie pred súdom musí zabezpečiť pre strany sporu (účastníkov konania) spravodlivú ochranu ich práv a záujmov (tzv. fair process) tým, že rešpektuje viaceré základné procesné práva priznané účastníkovi Civilným sporovým poriadkom, medzi ktoré patrí aj právo vyjadrovať sa k tvrdeným skutočnostiam, navrhovať dôkazy na ich vyvrátenie a vyjadrovať sa aj k právnym dôsledkom z nich vyplývajúcim.

17. Podľa § 187 ods. 1 C.s.p. za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

18. Podľa § 187 ods. 2 C.s.p. dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazov predpísaný, určí ho súd.

19. Podľa § 188 ods. 1 C.s.p. súd vykonáva dôkazy na pojednávaní.

20. Podľa § 188 ods. 2 C.s.p. súd vykonáva dôkaz mimo pojednávania, ak je to možné a účelné. Strany majú právo byť prítomné na takto vykonávanom dokazovaní. Vykonanie dôkazu mimo pojednávania súd stranám oznamuje spravidla 5 dní vopred. Ak bolo nariadené pojednávanie, oboznámi súd strany s výsledkami dokazovania na tomto pojednávaní.

21. Zákon umožňuje, aby sa dokazovanie vykonalo aj mimo pojednávania, keď ide o výnimočné okolnosti a tiež v záujme hospodárnosti konania. Právo strany vyjadriť sa k dokazovaniu je upravené o.i. v čl. 9 C.s.p.. Právo vyjadriť sa k dokazovaniu je súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie a týka sa aj konania pred súdom prvej inštancie. Spravodlivé súdne konanie totiž v sebe implikuje aj právo na kontradiktórne konanie, v zmysle ktorého procesné strany musia dostať príležitosť predložiť nielen všetky dôkazy potrebné na to, aby ich návrh uspel, ale aj zoznámiť sa so všetkými dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu a vyjadriť sa pred ním.

22. Právo strany klásť protistrane otázky a právo ju konfrontovať má zásadný význam z hľadiska dostatočného zistenia skutkového stavu hlavne v prípadoch, ak prezentované postoje strán sporu sú zásadne odlišné. Hľadisko hospodárneho a rýchleho vedenia konania nemôže byť úplne absolutizované a nesmie spôsobovať ujmu na právach protistrany. Správne, vyčerpávajúce a dostatočné formulovanie otázok stranou sporu, disponujúcou priamymi vedomosťami o charaktere sporovej veci môže zásadne prispieť k zodpovedaniu všetkých rozhodujúcich skutočností relevantných pre posúdenie hmotno-právneho nároku uplatneného v konaní. Ak strana sporu nemá možnosť vylúchanej protistrane klásť otázky, dochádza k odňatiu možnosti účinne a efektívne ňou uplatňovať procesné práva v konaní - najmä v prípadoch, ak sa odpoveďami na dané otázky môžu získať významné zistenia pre konečné rozhodnutie. Ak je v zmysle stabilizovanej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva povinnosťou reagovať na všetky rozhodujúce argumenty a skutočnosti uvádzané účastníkmi konania, o to viac je

povinnosťou súdu nebrániť strane v produkovani takýchto skutočností v rámci súdneho konania. Postup súdu, ktorý znemožnil strane klásť otázky protistrane, nerešpektuje základné princípy civilného procesu a to princíp kontradiktórnosti, princíp zistenia čo najúplnejšieho skutkového stavu, ako aj prejednací princíp. Nemožno spravodlivo požadovať od strany konania, aby uniesla dôkazné bremeno a na druhej strane jej procesne brániť, aby tieto skutočnosti relevantným spôsobom mohla ovplyvniť.

23. Spravodlivému rozhodnutiu vždy musí navyše predchádzať zákonné konanie (fair process), t.j. taký postup súdu, ktorý obom sporovým stranám vytvorí rovnocenné podmienky pre realizáciu ich procesných práv, ani jednu zo strán nezvýhodní a obom umožní rovnaký prístup. Odvolateľ dôvodne argumentoval, že konajúci súd porušil princíp rovnosti zbraní, ak na poslednom pojednávaní dňa 15.11.2017 nepripustil jeho dôkaz (výpis z D. účtu, resp. históriu operácie) s odôvodnením, že nebol predložený včas, hoci žalovanému na tom istom pojednávaní umožnil predkladať dôkazy, vykonal ich a pri rozhodovaní z nich aj vychádzal. V odôvodnení rozsudku (bod 38.) súd prvej inštancie uviedol, že dôkaz, ktorý žalobca predložil na poslednom pojednávaní v zmysle ust. § 153 ods. 2 C.s.p. považoval za prostriedok procesnej obrany, ktorý žalovaná strana nepredložila včas a preto na takýto dôkaz neprihliadal. Je však zrejmé, že žalobca neuplatňoval prostriedok procesnej obrany a nebol žalovanou stranou. Javí sa ako nevyvážené, ak konajúci súd neprihliadal na dôkazy predkladané žalobcom na pojednávaní konanom 15.11.2017, hoci na ňom bez akýchkoľvek výhrad vykonal dokazovanie mailovou komunikáciou medzi žalobcom, žalovaným a svedkom I., predloženou žalovaným.

24. Je tiež nutné prisvedčiť žalobcovi, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je úplne presvedčivé a je nedostatočné.

25. Odvolací súd vychádza z úvahy, že rozhodnutie súdu musí obsahovať úplné a výstižné odôvodnenie, musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozsudku. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkové pochody musia byť v odôvodnení dostatočne vysvetlené nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesto na dohady a domnienky. Zákom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozsudku je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydávaniu obsahovo nezodôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozsudkov, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu ako aj v právnom posúdení veci.

26. S poukazom na uvedené požiadavky, ktoré rozsudok súdu prvej inštancie nespĺňa, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie za účelom odstránenia vytknutých procesných väd, ktoré spôsobili, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces a zároveň za účelom dôsledného preskúmania vzťahu strán sporu. V novom rozhodnutí (po vykonaní dokazovanie vychádzajúc z návrhov sporových strán a rešpektujúc zachovanie ich plných procesných práv) sa súd prvej inštancie opätovne dôsledne vysporiada so všetkými námietkami a tvrdeniami strán sporu. V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania.

27. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).